

6 de maig

Els actes del passat 6 de maig a València són una dada per a la reflexió. La participació en les diferents convocatòries, com l'assemblea de regidors, la manifestació de la vesprada pels carrers de la ciutat o el concert nocturn a la plaça de bous, poden interpretar-se com una resposta civil a la situació de desorientació pels canvis econòmics i polítics que s'estan produint en aquest tombant de segle.

Tot i el caràcter festiu que els organitzadors (Acció Cultural del País Valencià i la Institució Joan Fuster) s'esforçaren a donar als actes, no es pot negligir el significat reivindicatiu i d'afirmació de tota la diada, en resposta a una proposta alhora valenta i elemental: la coordinació d'esforços dels sectors socials més sensibilitzats, per afrontar els reptes de futur, tant econòmics i socials com culturals.

Uns reptes comuns a tots els Països Catalans, com els organitzadors dels actes han volgut recordar tot vinculant, per primera vegada, la commemoració del 25 d'abril del 1707 (l'entrada de les tropes borbòniques a les terres valencianes) amb l'11 de setembre del 1714 (la caiguda de Barcelona) i l'11 de juliol del 1715 (l'ocupació de les Illes Balears). Una vinculació simbòlica per a posar de manifest, si no és prou evident, el resultat absurd d'anys i anys de descoordinació entre els governs de Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears i, també, de l'Aragó.

Però, com dèiem, els temps canvien i, al costat d'actes de caràcter popular com els de València, els governs també comencen a moure's. El cas del Pacte de Progrés al

govern de les Illes Balears ha escampat la il·lusió entre els sectors progressistes i nacionalistes de les Illes i també de les altres terres de parla catalana. I els altres governs comencen a fer passes mil·limètriques cap a unes relacions que la Constitució de 1978 es va preocupar de vetar explícitament.

Els temps canvien. I mentre les grans institucions reaccionen pesadament als canvis, els ajuntaments poden fer un paper de primer ordre en la reconstrucció de l'àmbit cultural i nacional a

través de la seua acció de govern. Per la seua proximitat a la realitat social, els ajuntaments poden aportar elements indispensables per a un discurs nacionalista que s'ha de posar al dia, i incorporar nous plantejaments socials, culturals, ambientals i territorials. No s'entendria, si no, l'èxit d'una iniciativa com

l'assemblea del 6 de maig a València, amb més de sis-cents regidors de totes les terres de llengua catalana, impulsada no des dels partits polítics, sinó des d'entitats cíviques.

No s'entendria tot el 6 de maig sense el sentiment de la necessitat d'avançar cap al futur amb uns mínims plantejaments en comú. Com tampoc s'entén, ni s'ha entès, l'actitud de boicot actiu del Bloc Nacionalista Valencià als actes d'aquella diada. Cap altre partit polític progressista no ha fet el paper del Bloc, un paper que segurament respon a plantejaments estratègics i polítics legítims però, insistim, incomprendibles per als milers de ciutadans i ciutadanes que s'aplegaren a València per a manifestar de forma sincera, activa i pacífica la voluntat d'avançar junts cap a un futur millor. ■

‘No es pot negligir el significat reivindicatiu i d'afirmació de tota la diada, amb una proposta alhora valenta i elemental: la coordinació d'esforços per afrontar els reptes de futur.’

LA GALERIA

71

Josep Renau, al Cabanyal Portes Obertes

Núria Cadenas

L'art de Renau reviu la lluita del barri marítim de València.

OPINIO

11

La tensió política balear

Miquel Payeras

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Històries de superherois

Toni Canís

15

El Cabanyal

Pau Viciano

16

Una plana de vida

Martí Domínguez

17

Queden el diàleg...

Xabier Letona

18

La mentida del gas nerviós

Xavier Vinader

Intrigues a Sant Petersburg

Llibert Ferri

A la pau per la llibertat (I)

Ramon Barnils

19

Llibres

Isabel-Clara Simó

Ens desfilen a sobre

Salvador Cot

82

Napolitans, 1

Joan Francesc Mira